

beschikking

Datum	28 april 2017
Nummer	RWS-2017/18334
Onderwerp	(Ambtshalve) wijziging watervergunning Delamine BV

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Zuidersingel 3
8911 AV Leeuwarden
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T (088) 797 44 00
F (088) 797 44 12
www.rijkswaterstaat.nl

Contactpersoon

[Redacted]
T [Redacted]
[Redacted]

Datum
28 april 2017

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Milieu heeft op 8 februari 2017 een aanvraag ontvangen van Amec Foster Wheeler, namens Delamine BV, om de vergunning van 22 juni 2005, kenmerk DNN 2005/2817, als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem te wijzigen.

De aanvraag betreft een wijziging voor het brengen van stoffen, afkomstig van Delamine BV, gelegen aan de Oosterhorn 8 in Farmsum in het Zeehavenkanaal. Aanleiding voor de wijziging betreft de constatering dat de vergunde hoeveelheid afvalpekel van 55 m³ per uur voor Delamine zeer beperkend werkt. De aanvraag is bedoeld om de vergunningseisen in lijn te brengen met de variaties die inherent zijn aan het productieproces. Bij het opstellen van de vergunning uit 2005 is onvoldoende rekening gehouden met deze variaties. De jaarvracht aan geloosde ethyleenamines wordt niet verhoogd ten opzichte van de in de watervergunning van 2005 vergunde jaarvracht en etmaalvracht.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer RWS-2017/5891.

Op 28 maart 2017 heeft Rijkswaterstaat een brief gestuurd naar Delamine waarin wordt aangegeven dat het niet lukt om binnen de reguliere beslistermijn van 8 weken tot een besluit te komen. Aangegeven is dat er uiterlijk op 15 mei 2017 een besluit op het wijzigingsverzoek van Delamine zal worden genomen.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Milieu als volgt:

- I. De aangevraagde wijziging van de aan Delamine BV verleende watervergunning van 22 juni 2005, kenmerk DNN 2005/2817, het laatst gewijzigd bij besluit van 23 februari 2012, kenmerk DNN 2012/748, te verlenen.
- II. Artikel 2 te vervangen door een nieuw artikel 2.
- III. Artikel 13 ambtshalve toe te voegen.

3. Aanpassing voorschriften

Artikel 2 wordt gewijzigd en komt als volgt te luiden.

Artikel 2 Lozingseisen afvalpekel

1. De jaarlijks geloosde afvalpekel, bepaald als voortschrijdende jaarvracht, mag inclusief starts/stops en proefnemingen de product gerelateerde vrachtwwaarden in tabel 1 niet overschrijden.
2. Het te lozen afvalwater mag, inclusief starts/stops en proefnemingen, alleen geloosd worden wanneer de in Tabel 1 genoemde concentraties, vrachten en het maximale debiet niet worden overschreden.

Tabel 1

parameter	waarde	eenheid	analyse- methode	soort monster
Kj-N	0,80 ^{*1}	kg per ton product	NEN 6646:2015 nl of NEN-ISO 5663:1993 en	V24H
ethyleenaminen	1,55 ^{*1}	kg per ton product	HPLC	V24H
EDA	3.000	mg/l	HPLC	S
debiet	1.500	m ³ per dag	-	continue ^{*2}

Legenda:

- ^{*1} Voortschrijdende jaarvracht uitgedrukt in kg per ton geleverd product per jaar. Hiertoe dient de voortschrijdende jaarvracht in kg gedeeld te worden door de productie in ton over dezelfde periode van 365 aaneengesloten dagen.
- ^{*2} continue flowmeting of vergelijkbare methode van debietmeting
- V24H volumeproportioneel etmaalmonster
- S willekeurig genomen steekmonster

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
28 april 2017

Nummer
RWS-2017/18334

Artikel 13 wordt aan de vergunning toegevoegd:

Artikel 13 Minimalisatieverplichting

Uiterlijk vijf jaar na het van kracht worden van dit besluit, en vervolgens elke vijf jaar, moet de vergunninghouder bij het bevoegd gezag voor polychloordibenzodioxines en polychloordibenzofuranen de volgende informatie verstrekken:

1. de mate waarin deze zeer zorgwekkende stoffen geloosd worden;
2. de reeds toegepaste technieken om de emissie van deze zeer zorgwekkende stoffen zoveel mogelijk te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken, en;
3. een vermijdings- en reductieplan, gericht op het zoveel als technisch en kostentechnisch haalbaar is verder beperken van deze emissies, met daarin:
 - a. een overzicht van de technieken om emissies van deze zeer zorgwekkende stoffen in de toekomst nog verder te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, verder te beperken;
 - b. informatie over het rendement en de validatie van deze technieken;
 - c. informatie over de bedrijfszekerheid en de kosten van deze technieken;
 - d. informatie over afwenteleffecten van deze technieken, en
 - e. een keuze voor de op basis van deze informatie al dan niet toe te passen technieken.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
28 april 2017

Nummer
RWS-2017/18334

4. Aanvraag

4.1. Aanleiding

Delamine BV heeft bij besluit van 22 juni 2005, kenmerk DNN 2005/2817, een vergunning gekregen voor het brengen van stoffen op het Zeehavenkanaal. Deze vergunning is door de invoering van de Waterwet en de invoeringswet Waterwet van rechtswege gelijkgesteld met een watervergunning op grond van de Waterwet.

In de vigerende vergunning is bepaald dat de hoeveelheid ethyleenamines die met het afvalwater geloosd mag worden niet meer mag bedragen dan 1,55 kg/ton product bij een maximale productie van 55.000 ton per jaar.

Daarnaast is bepaald dat de hoeveelheid afvalpekel die geloosd mag worden op enig moment niet meer mag bedragen dan 55 m³/uur. De controle hierop vindt plaats in de afloop van vat V-804.

Delamine geeft aan dat deze voorwaarde beperkend is voor de vergunde productiecapaciteit. In verband hiermee verzoekt Delamine om het huidige uurdebiet te vervangen door een dagdebiet van 1.500 m³.

Het jaardebiet en de jaarvracht aan ethyleenamines nemen niet toe, maar er zullen wel pieken zijn in het lozingsdebiet op dagbasis. Met de aangevraagde wijziging worden de vergunningseisen in lijn gebracht met de variaties die inherent zijn aan het productieproces. De jaar- en etmaalvracht aan geloosd ethyleenamines wordt niet verhoogd ten opzichte van de in de vigerende watervergunning vergunde jaarvracht en etmaalvracht.

5. Beoordeling van de aanvraag

De aanvraag voor de wijziging bestaat uit het wijzigen van het uurdebiet (55 m³) in een dagdebiet van 1.500 m³.

In verband hiermee zijn in relatie tot de watervergunning de volgende aspecten van belang:

- toetsing aan de stand van de techniek (BBT);
- beoordeling van de toelaatbaarheid van de lozing op het Zeehavenkanaal met behulp van de immisietoets.

Na de toelichting op de regelgeving en het beleid (paragraaf 4.1), wordt in paragraaf 4.2 op de bovengenoemde punten ingegaan.

5.1. Regelgeving en beleid

Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

De koppeling van saneringsinspanning aan waterbezwaarlijkheid vindt plaats binnen het algemene waterkwaliteitsbeleid dat van toepassing is op de beoordeling van lozingen. Dit waterkwaliteitsbeleid bestaat uit een drietal elementen, die achtereenvolgens als toetsstappen bij de beoordeling van een lozing, in deze volgorde, aan bod komen:

- **Toetsstap 1 - Bronaanpak:** Hierbij ligt het accent op preventie, het voorkómen dat bepaalde stoffen via afvalwater in het oppervlaktewater worden geloosd. In deze stap van de toetsing van een lozing wordt ten eerste beoordeeld welke stoffen vanuit waterkwaliteitsoogpunt toelaatbaar zijn in het te beoordelen (productie)proces en of gebruikte stoffen vervangen kunnen worden door andere, minder schadelijke stoffen (substitutie). Ten tweede wordt beoordeeld in welke mate het toelaatbaar is dat deze stoffen terecht komen in het te lozen afvalwater; hierbij wordt onder meer gekeken of door het aanpassen van processen contact van deze stoffen met water vermeden kan worden en/of deze stoffen hergebruikt kunnen worden. Bij beide beoordelingen wordt erop toegezien dat ten minste de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. Na het doorlopen van deze stap blijft een zo klein mogelijke afvalwaterstroom over die zo weinig mogelijk milieubelastend is.

- Toetsstap 2 - Minimalisatie: in deze stap van de toetsing van een lozing wordt beoordeeld in welke mate zuivering van de afvalwaterstroom noodzakelijk is voordat deze in het oppervlaktewater geloosd wordt. Ook bij deze beoordeling wordt erop toegezien dat ten minste de beste beschikbare technieken worden toegepast. Eventuele in wet- en regelgeving van toepassing zijnde emissiegrenswaarden worden hierbij in acht genomen.
- Toetsstap 3 - Immissietoets: in deze stap van de toetsing van een lozing wordt beoordeeld of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de eerste twee toetsstappen. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater waarop geloosd wordt en de relevante normen die daarin gelden.

Beste beschikbare technieken (BBT)

De saneringsinspanning geeft het niveau aan van de inspanning die moet worden geleverd om de lozing van een stof te verminderen. Bij het bepalen van de saneringsinspanning wordt gekeken naar de mogelijkheden van bronaanpak (substitutie en procesaanpassing) en minimalisatie (zuivering van de afvalwaterstroom).

Het bevoegd gezag moet bij de uitvoering van bronaanpak en minimalisatie in acht te nemen dat ten minste de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast. Het begrip 'beste beschikbare technieken' heeft een specifieke betekenis gekregen in de Europese Richtlijn industriële emissies (RIE) en in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Het begrip 'beste beschikbare technieken' is daarin gedefinieerd als: 'voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn.

Daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

Handreikingen voor welke technieken onder dit begrip vallen, worden gegeven in de Europese BBT-conclusies (BREF's), diverse CIW-bedrijfstakstudies en Nederlandse BBT-documenten.

In Bijlage I van de RIE is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. In deze bijlage zijn de installaties en activiteiten benoemd. Delamine BV valt onder categorie 4.1 (organisch chemische

producten). De BREF's of BBT-conclusies uit de onderstaande tabel zijn van toepassing.

Verticale BREF/BBT-conclusie	BREF Organische bulkchemie BREF Organische fijnchemie
Horizontale BREF/BBT-conclusie	BREF Koelsystemen BBT-conclusies voor de afgas- en afvalwaterbehandeling BREF Grote stookinstallaties BREF Op- en overlage bulkgoederen BREF energie-efficiëntie

Op basis van de Nederlandse regelgeving houdt het bevoegd gezag bij het bepalen van de beste beschikbare technieken rekening met deze BREF's/BBT-conclusies, relevante CIW-bedrijfstakingstudies en Nederlandse BBT-documenten bij het bepalen van de beste beschikbare technieken. Deze documenten zijn soms echter gedateerd. BBT is een dynamisch begrip hetgeen inhoudt dat nieuwe technieken, die niet in de hiervoor genoemde handreikingen worden beschreven, maar die economisch en technisch haalbaar zijn (vergelijkbare kostenrange en haalbaarheid als de technieken die wel worden beschreven) ook tot BBT kunnen worden gerekend. In die gevallen dient het bevoegd gezag ook deze nieuwe technieken in zijn overweging te betrekken.

Bij het bepalen van de beste beschikbare technieken die in BBT-conclusies zijn vermeld, is al rekening gehouden met de economische haalbaarheid van die technieken. Het bevoegd gezag dient er dan ook van uit te gaan dat de daarin beschreven technieken op voorhand acceptabel zijn vanuit kosten oogpunt. Wanneer geen BBT-conclusies voorhanden zijn of wanneer nieuwere technieken beschikbaar zijn, moet het bevoegd gezag zelf vaststellen welke technieken als BBT kunnen gelden. Daarbij kan het bevoegd gezag ook kostenoverwegingen mee laten wegen. Van belang is dat hierbij geen *individuele* bedrijfseconomische aspecten betrokken kunnen worden. De technieken moeten slechts economisch haalbaar zijn in de *bedrijfstak* waartoe de inrichting behoort'.

BBT en een integrale afweging

Het is van belang om bij de bepaling van welke technieken de 'beste' zijn, ook aandacht te schenken aan de gevolgen van die technieken voor de belasting van het milieu in bredere zin. De definitie van BBT spreekt immers over de 'meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen'. Soms kunnen maatregelen die gunstige effecten hebben voor één milieuaspectet namelijk leiden tot het ontstaan of erger worden van andere problemen. Dit is bijvoorbeeld het geval, wanneer de (niet juiste) toepassing van een stripper ertoe leidt dat vluchtige milieubezwaarlijke stoffen niet of minder in het afvalwater terecht komen maar (mogelijk in sterkere mate) in een emissie naar de lucht. Naast het feit dat dit onwenselijke gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit, speelt hier mee dat deze stoffen op een later moment – via

atmosferische depositie – alsnog in het oppervlaktewater kunnen geraken en er dus geen (optimale) waterkwaliteitswinst wordt geboekt. Andersom speelt dit effect wanneer bijvoorbeeld een gaswasser gebruikt wordt om onwenselijke stoffen van een luchtmissie in een wateremissie te brengen. Dit betekent dat er aandacht moet zijn voor 'de gevolgen voor het milieu, *mede in hun onderlinge samenhang bezien*'. Door een integrale afweging van de (milieu-)effecten van activiteiten kan worden voorkomen dat zo'n afwenteling per saldo leidt tot een slechtere uitkomst voor het milieu als geheel.

Concreet brengt dit mee dat een techniek in bepaalde gevallen niet als BBT gekwalificeerd kan worden, wanneer deze de emissie van bezwaarlijke stoffen slechts verplaatst naar een ander milieucompartiment of wanneer deze er slechts toe leidt dat de stoffen langs andere weg alsnog in significante mate in het oppervlaktewater geraken.

Hoewel hier niet in het algemeen gezegd kan worden in welke gevallen dit precies leidt tot het niet acceptabel zijn van een specifieke techniek, geldt wel dat het bevoegd gezag oog dient te hebben voor deze integrale afweging bij de bepaling van BBT. Zo mogelijk dient deze afweging plaats te vinden in samenspraak met het bevoegd gezag voor de andere milieucompartimenten die in het geding kunnen zijn.

5.2. Toetsing aan de beste beschikbare technieken

Delamine heeft in haar aanvraag laten zien dat zijn voldoet aan de stand van de techniek. Daarbij is ook getoetst aan de BREF Afgas- en afvalwater behandeling van juli 2016. De status van dit document is "*Working draft in progress*" en derhalve nog niet formeel vastgesteld.

Naast deze BREF is het document "*BAT-conclusions for common waste water and waste gas treatment/management systems in the chemical sector*" op 30 mei 2016 vastgesteld.

In de Working Draft van 2016 staan vergelijkbare rendementen voor CZV bij adsorptieprocessen genoemd als in de oorspronkelijke BREF waaraan in de vergunning van 2005 en de wijzigingsvergunning van 2012 is getoetst. De BBT is op dit punt niet gewijzigd. Delamine voldoet door de combinatie van preventie, hergebruik (recirculatie) en afvalwaterbehandeling, onverminderd aan BBT.

In de overwegingen van de vergunning van 2005 is opgenomen dat het maximale jaardebiet 481.800 m³ per jaar bedraagt. Daarbij is voor fase 2 aangegeven dat het dagdebiet in fase 2 gemiddeld 1.375 m³ en maximaal 1.650 m³ bedraagt. Fase 2 komt daarbij overeen met een productiehoeveelheid van 55.000 ton amines per jaar. Vastgesteld wordt dat de aangevraagde wijziging (maximaal 1.500 m³ per dag) binnen de marges van de oorspronkelijke aanvraag van 4 juni 2004 valt. De dagvracht neemt ondanks het hogere debiet niet toe ten opzichte van de huidige maximaal vergunde dagvracht. De reden hiervoor is dat Delamine incidenteel te

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
28 april 2017

Nummer
RWS-2017/18334

maken heeft met kortstondige concentratiepieken. Doordat deze kortdurend zijn wordt de maximaal vergunde (theoretische) dagvracht nooit bereikt. Ter informatie: de theoretisch vergunde dagvracht bedraagt 3.960 kg EDA. De historische maximale dagvracht is 895 kg EDA en de 99,9-percentielwaarde 270 kg EDA.

Immissietoets

Op basis van bovengenoemde gegevens heeft Delamine een immissietoets uitgevoerd. Daarbij is zowel gebruik gemaakt van de webapplicatie van Rijkswaterstaat (het zogenaamde WLD-model), als van het specifieke Delamine model. Voor een uitgebreide beschrijving van de immissietoets wordt verwezen naar hoofdstuk 4 van de aanvraag.

Bij de beoordeling van de immissietoets is een aantal aspecten van belang:

1. Sinds het verlenen van de vergunning in 2005 is er sprake van nieuwe (aangescherpte) normen. De normen betreffen indicatieve zoetwaternormen. De Wetenschappelijke Klankbordgroep (WK) normstelling beveelt het afleiden van gedegen (zoutwater) normen aan;
2. De aanvraag voor wijziging van de vergunning heeft betrekking op aanpassing van het uurdebiet in een dagdebiet. De grondslag van de oorspronkelijke vergunningaanvraag wordt niet verlaten;
3. Delamine heeft de immissietoets uitgevoerd met de normen zoals deze zijn aanbevolen door de WK normstelling.
4. De door Delamine uitgevoerde immissietoets is gebaseerd op zoetwaternormen. Zoutwaternormen zijn niet beschikbaar.

Uit de immissietoets blijkt dat de concentratieverhoging op de grens van de mengzone meer dan 10% van de JG-MKN bedraagt (significatietoets).

Rijkswaterstaat vindt het toelaatbaar dat er in deze situatie wordt afgeweken van de significantietoets, omdat er aan de volgende belangrijke voorwaarden wordt voldaan:

- De lozing van Delamine voldoet aan BBT;
- de lozing veroorzaakt, bij gebruikmaking van het Delamine model, géén acuut toxische effecten. Kanttekening daarbij is dat de immissietoets is uitgevoerd met zoetwaternormen, waarbij er geen extra veiligheidsmarge is gehanteerd voor zoutwater (Handleiding voor de afleiding van indicatieve milieurisicogrenzen, RIVM Rapport 2015-0057).

Rijkswaterstaat is van mening dat toetsing van de lozing aan gedegen zoutwaternormen van belang is. Echter, aangezien de aanvraag voor wijziging van de vergunning binnen de uitgangspunten van de oorspronkelijke vergunningaanvraag valt en er sprake is van een milieu neutrale wijziging, waarbij grote nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam kunnen worden uitgesloten, wordt er ingestemd met het wijzigingsverzoek.

Tijdens het vooroverleg is gebleken dat Delamine zich terdege bewust is van de complexe lozingsituatie. Om deze reden als ook in het licht van mogelijke

toekomstige ontwikkelingen, wil Delamine meer duidelijkheid over de mogelijke effecten van de lozing op het aquatisch ecosysteem krijgen. Daarom zal Delamine een project starten waarin de waterkwaliteitsnormen voor ethyleendiamine op een wetenschappelijke wijze en conform de geldende methodes worden afgeleid. Het doel van dit project is om te komen tot eenduidige waterkwaliteitsnormen voor zowel het Zeehavenkanaal als ook het Eems-Dollard estuarium. Deze normen zullen door Delamine onder andere worden gebruikt bij het ontwikkelen van haar visie op de toekomst.

Bij een eerstvolgende meer omvangrijke herziening van de watervergunning zal Rijkswaterstaat als indieningsvereiste een op gedegen zoutwaternormen gebaseerde immissietoets als indieningsvereiste hanteren.

Lozen van zeer zorgwekkende stoffen (ZZS)

Zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) zijn de meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu en worden gekenmerkt door hun carcinogeniteit, mutageniteit en andere gevaareigenschappen. Het beleid aangaande deze stoffen is dat ze zoveel als mogelijk geweerd worden uit de leefomgeving (brief van 29 juni 2011 van de staatsecretaris van Infrastructuur en Milieu aan de Tweede Kamer, kenmerk RB/2011048246, inclusief bijlage).

De aanpak van ZZS volgt daarbij de algemene waterkwaliteitsaanpak van bronaanpak, minimalisatie en immissietoets. ZZS verschillen in deze aanpak op twee punten van andere stoffen:

1. ZZS dienen met voorrang te worden aangepakt. Dit vereist dat ZZS als zodanig geïdentificeerd worden en dat met name de bronaanpak van deze stoffen extra nadruk krijgt.
2. De reductie van de emissie van ZZS naar water wordt via continue verbetering bewerkstelligd. Het proces om geleidelijk toe te werken naar een zo laag mogelijke concentratie van deze stoffen in het oppervlaktewater moet haalbaar en betaalbaar zijn. Hoewel ook de reguliere procedure voor de watervergunning reeds een cyclisch karakter kent, wordt voor ZZS een apart spoor gevolgd.

Voor ZZS geldt in beginsel dat de verontreiniging door deze stoffen moet worden gestreefd naar een nullozing. De beleidsdoelstelling voor deze stoffen is immers in de eerste plaats om deze stoffen uit de leefomgeving te weren. Middels een cyclische aanpak bestaande uit bronaanpak, minimalisatie en continu verbeteren wordt beoogd deze doelstelling te realiseren.

Voor bedrijven betekent dit dat proceskeuze en interne bedrijfsvoering hierop moeten worden afgestemd. Hierbij dient in de eerste plaats altijd gedacht te worden aan vervanging van deze stoffen door alternatieven die minder waterbezwaarlijk zijn. Pas als de mogelijkheden hiervoor volledig zijn uitgeput (binnen het haalbare en betaalbare), kan gekeken worden naar procesoptimalisatie dan wel andere proceskeuze om contact van deze stoffen met water te voorkomen of verminderen. Pas als laatste stap komt verbeterde zuivering van de restlozing in beeld. Bij de bepaling van de mate van sanering,

dienen hier in beginsel de technieken toegepast te worden, die het meest vergaand zijn binnen de verzameling technieken die als BBT geassocieerd kunnen worden.

Rapportageverplichting

Op grond van het BBT-informatiedocument Algemene BeoordelingsMethodiek 2016 moeten vergunningen voor lozingen van ZZS een voorschrift bevatten waarin de vergunninghouder opgedragen wordt elke vijf jaar informatie aan het bevoegd gezag te verschaffen over de mate waarin de zeer zorgwekkende stoffen op het oppervlaktewater geloosd worden de mogelijkheden om emissies van deze stoffen te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.

In overeenstemming met de aanpak van emissies van ZZS naar lucht (zie de vierde tranche van het Activiteitenbesluit), is ook voor de emissie naar water gekozen voor een vijfjaarlijkse cyclus waarin gestreefd wordt naar verdergaande emissiereductie. Indien sprake is van lozing van ZZS moet de veroorzaker van de lozing iedere 5 jaar aan het bevoegd gezag rapporteren over de gemaakte vorderingen m.b.t. emissiebeperking van ZZS en de mogelijkheden de emissie verder te beperken door toepassing van nieuwere technieken die als BBT gekwalificeerd kunnen worden. Hierbij dient de ontwikkeling van deze technieken op wereldwijde schaal beschouwd te worden. Het bevoegd gezag beoordeelt vervolgens of haalbaar en betaalbaar een stap gemaakt kan worden in de reductie van de belasting van oppervlaktewater.

Op deze wijze wordt beoogd een continue verbetering met betrekking tot de emissies van ZZS te realiseren. Met de rapportage wordt de innovatie van de beste beschikbare technieken in de tijd en toepassing ervan in de praktijk zichtbaar. Dit biedt de industrie tevens de mogelijkheid om hiermee invulling te geven aan hun beleid van *product stewardship*.

Concreet betekent dit dat bij lozing van ZZS een voorschrift aan de vergunning wordt verbonden, waarin de vergunninghouder opgedragen wordt elke vijf jaar informatie aan het bevoegd gezag te verschaffen over:

- a. de mate waarin de zeer zorgwekkende stoffen geloosd worden, en
- b. de mogelijkheden om emissies van deze stoffen te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken.

Hierbij dient de ontwikkeling van deze technieken op wereldwijde schaal beschouwd te worden. Bovendien geldt dat sprake is van een continu proces. De rapportage is géén momentopname van de stand van zaken vlak voor het verstrijken van de deadline opgenomen in de vergunning, maar moet inzicht verschaffen in alle ondernomen acties (inclusief resultaten) binnen de periode van 5 jaar. Voor Delamine betreft dit de stofgroep polychloordibenzodioxines en polychloordibenzofuranen.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
28 april 2017

Nummer
RWS-2017/18334

Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het wijzigen van de vergunning.

6. Procedure

De voorbereiding van de beschikking op grond van de Waterwet heeft conform het gestelde in afdeling 4.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) plaatsgevonden.

7. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,
namens deze,
hoofd van de afdeling Vergunningverlening,
Rijkswaterstaat Noord-Nederland,

8. Mededelingen

Informatie en bezwaar

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen. Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken?
- Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?

Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de Minister van Infrastructuur en Milieu, ter attentie van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, afdeling Werkenpakket, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht. In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Datum
28 april 2017

Nummer
RWS-2017/18334

Voorlopige voorziening

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

Afschriften van het besluit

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

1. Gemeente Delfzijl,
E-mail: gemeente@delfzijl.nl;
1. Provincie Groningen,
E-mail: loketvergunningen@provinciegroningen.nl;
2. Omgevingsdienst Groningen,
E-mail: info@od-groningen.nl;
4. Groningen Seaports,
E-mail: servicedeskdim@groningen-seaports.com;
5. De Waddenvereniging,
E-mail: info@waddenvereniging.nl;
6. De Natuur en Milieufederatie Groningen,
E-mail: info@nmfgroningen.nl;
7. Het Bureau verontreinigingsheffing rijkswateren,
E-mail: cdr-bvr@rws.nl